

## Naar de speeltuin

Kim en Jasper zijn in de speeltuin. Daar gaan ze vaak naartoe. Het kost weinig en je kunt er fijn spelen. Zeker nu er een nieuwe megahoge schommel bij is gekomen.

'Zullen we wat gaan drinken? Ik heb het warm,' puft Jasper na een tijdje. Als ze naar de zitjes lopen, kijkt Kim op de thermometer die aan het winkeltje hangt. 'Moet je kijken, bijna dertig graden!' roept ze uit.

'Ja, mama zei vanmorgen al dat het een echte nazomerdag werd,' antwoordt haar broer.

Ze zoeken een plekje in de schaduw en maken de rugtas open. 'Hm, een snack-a-jack, lekker!' zegt Kim. 'Wat wil jij een pakje?'

'Zit er geen flesje water in?' vraagt Jasper.

'Jawel hoor. Hier, vangen!'

Vlak bij hen zit een klein meisje. Ze likt genietend aan een ijsje. Omdat het zo warm is, smelt het ijsje snel. Ze probeert het gesmolten ijs van de zijkant van het hoorntje te likken. O nee, ze houdt hem te scheef! 'Rechthouden!' roept Kim. Maar het is al te laat: de inhoud van het hoorntje ploft op de tegels. Het meisje kijkt met grote ogen naar haar ijsje. Dan begint ze zachtjes te huilen. 'Ach, wat zielig,' zegt Kim zacht. Ze gaat naar het kleintje toe en knielt bij haar neer. Het ijsje is verloren, het zit helemaal onder het zand.

'Ik had een centje van oma gekregen...,' snift het meisje. 'En nou is 'ie vies.'

Opeens krijgt Kim een idee. Ze loopt naar Jasper en fluistert wat in zijn oor. Jasper knikt, en graait in zijn broekzak. 'Vind je het echt niet erg?' vraagt ze.

'Nee joh, wij nemen een andere keer wel weer een ijsje,' zegt Jasper.

Kim loopt weer naar het meisje en pakt haar bij de hand. 'Kom maar,' zegt ze zacht. 'Dan krijg jij van ons een nieuw ijsje.'

Het meisje kijkt haar met betraande ogen aan. 'Echt?' vraagt ze, terwijl er een blijde trek op haar gezichtje verschijnt.

'Ja, echt.' Kim en Jasper lopen met haar naar het winkeltje. 'Welke smaak had je?'

'Die... aardbei en vanille.'

'Dat is dan één euro,' zegt de speeltuinjuffrouw.

Even later lopen ze met z'n drieën weer terug naar de zitjes. Na een tijdje komt de speeltuinjuffrouw naar hen toe, samen met een meneer.

'Dag jongelui,' zegt de meneer. 'Ik ben de vader van dit meisje. Ik stond buiten het hek met iemand te praten en zag toen dat mijn Ilse haar ijsje liet vallen. Ik heb ook gezien wat jullie toen hebben gedaan. Dat jullie van je eigen geld een nieuw ijsje voor Ilse hebben gekocht. Petje af, jongelui! Ik wilde dat er meer mensen als jullie waren!'

Tot hun verbazing geeft de meneer hen allebei een hand. 'En als dank heb ik een verrassing voor jullie.'

De speeltuinjuffrouw geeft hen allebei een groen plastic kaartje. Stomverbaasd nemen Kim en Jasper het kaartje aan. '*Speeltuinabonnement 2017*,' leest Jasper hardop voor.

'Maar meneer,' begint Kim. Maar de man slaat zijn arm om Ilse heen en zegt: 'Dat hebben jullie verdiend, vind je ook niet, Ilse?'

'Ik vind Jullie heel lief,' zegt ze zacht.

De speeltuinjuffrouw glimlacht. 'Zo zie je maar, jongens: **wie goed doet, goed ontmoet!**'